

La influència de l'accessibilitat en la mobilitat i els usos socials del temps

Capacitisme i dret al temps

Coneixements i experiències situades

Grups de treball als territoris, on participen com a agents clau moltes dones amb discapacitat i de l'entorn de cures.

Les dones amb discapacitat també mouen (i transformen) el transport públic.

Abans de començar el viatge...

-El que es dissenya no és neutre: reflecteix valors, prejudicis i estereotips.

El capacitisme, igual que el masclisme i altres eixos d'opressió, es pot deconstruir.

- La ciutat dels 15 minuts (o regió de 30) no existeixen per diferents perfils de la població si els equipaments no són accessibles o no donen resposta a les seves necessitats (p.ex. Escola inclusiva)

- Les persones amb discapacitat tenim vida pròpia i fem coses.

Les dones amb discapacitat som dones (o el que vulguem) i feministes!

-Del dret a la mobilitat i l'accessibilitat depenen altres drets, la igualtat d'oportunitats en tots els àmbits i el propi projecte vital/familiar.

-L'accessibilitat és la base per treballar la mobilitat des de la perspectiva de les cures, entenent que tothom som interdependents.

-L'accessibilitat s'ha de treballar tenint en compte la cadena sencera de desplaçament i des de la perspectiva física, sensorial i cognitiva alhora, tenint en compte totes les edats, rols, moments vitals... i la interseccionalitat. La normativa d'accessibilitat parla sempre de mínims a complir i te buits importants.

Si el temps no és or, sino que és vida...
Totes les vides tenen el mateix valor?

Casa

START

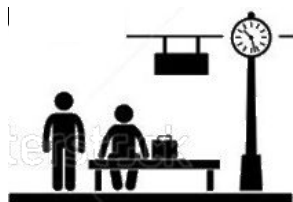

Carrer

*Itinerari
peatonal
accessible*

Entorn de
estació/
parada

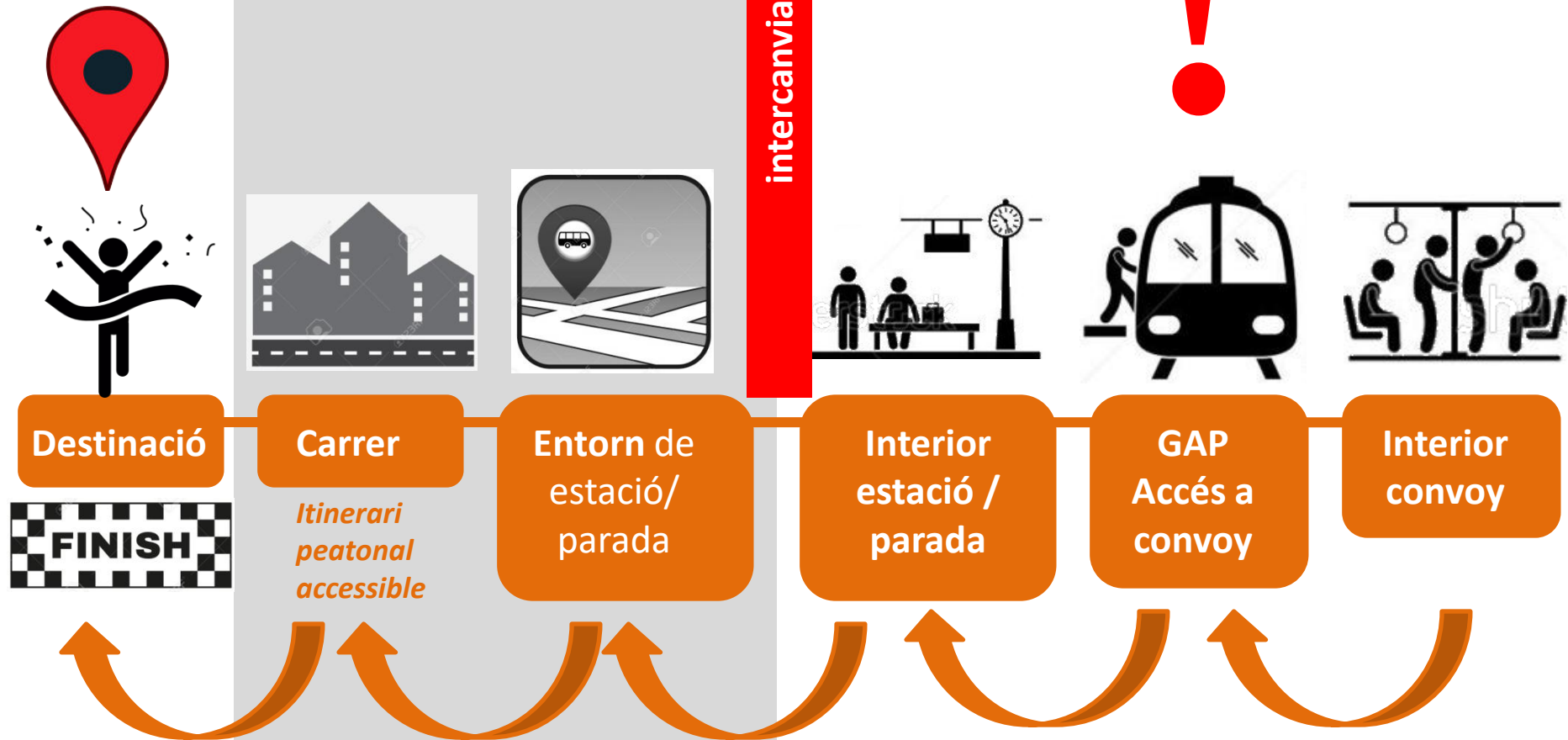
Interior
estació /
parada

GAP
Accés a
convoy

Interior
convoy

Destinació

Carrer

Entorn de estació / parada

intercanviador

Interior estació / parada

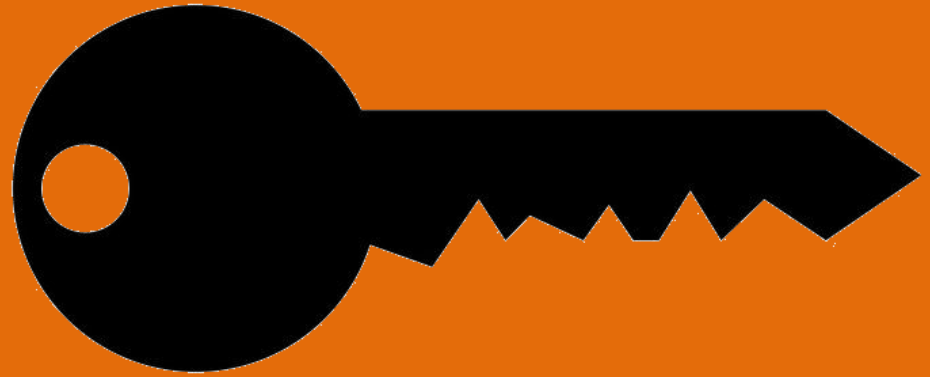
**GAP
Accés a
convoy**

**Interior
convoy**

*Itinerari
peatonal
accessible*

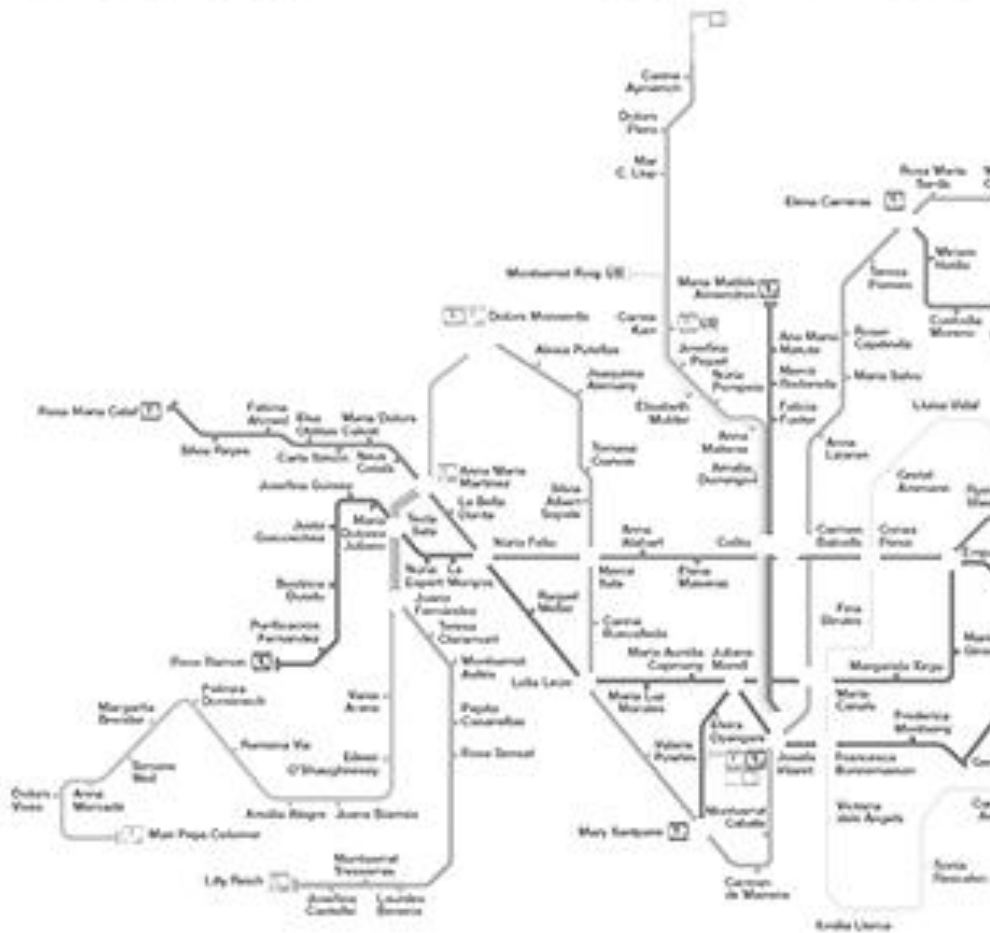

Idees clau

- El greuge comparatiu de temps impacta negativament a tota les esferes de la vida de la persona (i el seu entorn), el seu projecte vital i la igualtat d'oportunitats en tots els àmbits.
- El greuge s'incrementa amb la desigualtat territorial de la que ja parteixen les polítiques públiques de mobilitat i els serveis existents.
- Desplaçar-se per l'entorn i fer ús del transport públic no hauria de ser una aventura que ens consumís el temps i la energia, arribant a generar malestar i inseguretat. Hauria de ser un fet quotidià segur i fiable per a tothom!

Això es pot canviar!

M^aJosé Vázquez Arias
(1951-2011)

Quan temps ha de passar per a que se'ns vegi i reconegui a les dones amb discapacitat com a dones i com a agents actius de transformació urbana i millora del transport públic ?

Moltes gràcies!

accessibilitat@ecom.cat

ecom